

БОГ ИСКА ДА ПОЗНАВАТЕ ГЛАСА МУ!

Дейвид Уилкерсън

19 Април 1993

Дяволът прави всичко по силите си, за да направи гласът му да се чува в този свят. В един момент дори имаше смелостта да прекъсне Исус докато говореше в синагогата:

„И дохождат в Капернаум; и незабавно в съботата Исус влезе в синагогата и поучаваше ...И скоро след това се намираще в синагогата им човек хванат от нечист дух, който извика, думайки: 'Остави ни! Какво имаш Ти с нас, Исусе назарянине? Нима си дошъл да ни погубиш? Познавам Те Кой си, Светий Божий.' Но Исус го смърри, казвайки: 'Млъкни, и излез от него!'" (Марк 1:21-26)

Използвайки гласа на човека, Сатана извика силно с една единствена цел: да всее страх в цялото събрание! Той искаше всеки човек, който чуе гласа му да трепери от страх - да повярва, че има сила и власт, дори когато бива изгонен.

Петър предупреждава вярващите от последните дни, че Сатана ще дойде при тях със силен глас, опитвайки се да внесе страх: „Бъдете трезвени, будни. Противникът ви, дяволът, като рикаещ лъв обикаля, търсейки кого да погълне” (1 Петрово 5:8).

Ето каква е моята гледна точка: ако Сатана прави гласа си познат, като показва силата си на масите изгубени души в тези последни дни, колко по-важно е за Божия народ да познава гласа на Баща си? Смятате ли, че Господ ще остане мълчалив докато Сатана реве в света? Не! Исаия каза: „И Господ ще направи да се чуе славния Му глас” (Исаия 30:30).

Бог говори на човека още от времето на Адам и Ева. Писанието казва, че от самото начало те „чува гласа на Господа Бога” (Битие 3:8). Адам каза: „Чух гласа Ти в градината” (стих 10).

От Битие до Новия Завет, Бог е направил гласът Си познат за Своя народ - за Аврам, Мойсей, Халев, Исус Навин, Самуил и Давид, за праведни царе и съдии. В книгите на пророците виждаме отново и отново да се повтаря следната фраза: „И Бог каза ...” Божият глас беше познван и разбран. Той винаги правеше така, че да бъде чут!

Исус потвърди това в Новия Завет, използвайки примера на Добрия Пастир: „овците слушат гласа му; и вика своите овце по име и ги извежда. Когато е изкарал всичките свои, върви пред тях; и овците го следват, защото познават гласа му. А подир чужд човек няма да следват, но ще побягнат от него; защото не познават гласа на чуждите” (Йоан 10:3-5).

Исус заяви на Пилат: „Всеки, който е от истината, слуша Моя глас” (18:37). Посланието към нас е ясно: Ако имате Божия Дух в себе си, то вие ще чуете и познавате гласа Му!

И все пак, живеем във време, когато много гласове се борят за нашето внимание. Павел предупреди: „Има... толкова вида гласове на света; и ни един от тях не е без значение” (1 Коринтяни 14:10).

Може би имате опита на много други християни - когато се молите, търсейки да чуете и познаете Божия глас, умът ви се пълни с всякакви гласове. Може би се чудите: „ Как да различа Божия глас от собствената ми плът? Как може да съм сигурен, че Бог ми говори, а не гласа на изкушаващ ме дух?”

Позволете ми да споделя с вас няколко прозрения, които вярвам, че Бог ми е дал относно чуването и познаването на гласа Му:

Ако живеете в грях, никога няма да чуете Божия глас!

Ако с радост толерирате някой таен грях, може да сте сигурни, че в действителност не искате да чуете Божия глас. Това е, защото вече знаете какво ще ви каже Той - и не искате да го чуете!

Когато Адам и Ева съгрешиха, това донесе срам. И с него дойде вина, страх и осъждане. Този срам в Стария завет е наречен „голото” - да си гол, означава да стоиш в Божието присъствие, облечен само с чувство за вина.

„Но Господ Бог повика човека и му рече: ‘Где си?’ А той рече: ‘Чух гласа Ти в градината и уплаших се, защото съм гол; и се скрих’” (Битие 3:9-10).

Адам се скри от Божия глас заради вината и срама от греха си и точно там са много Божии хора днес – крият се, страхувайки се да чуят Божия глас!

Може да имате охладнели приятели християни, които не искат да ходят на църква с вас. Когато ги срещнахте за първи път, те живееха безгрижно. В действителност са били обременени с вина и срам, но не са били готови да се откажат от тайния си грях!

Когато сте ги довели на църква с вас, Божието Слово е пронизало съвестта им. Те са знаели, че чуват Божия глас, който вика към тях: „Къде сте, какво правите?” Страх е поразил сърцата им! Святоото присъствие на Исус е направило греха им да изглежда гнусен и те не са могли да изчакат да свърши службата, за да избягат навън и да се скрият!

Възлюбени, ако искате да чуете Божия глас, трябва да бъдете готови за пълно очистване. Трябва да имате желание всеки грях да бъде показан наяве и премахнат!

Пророк Исая имаше едно страхотно видение за Господ, седнал на трон, високо издигнат. Серафимите покриваха себе си с крилата си, заради святоото присъствие на Бог. Те викаха: „Свят, свят, свят е Господ на Силите! Цялата земя е пълна със славата Му” (Исая 6:3).

Божият глас бе толкова мощен, че разтърси храма. И при неговия звук, праведният пророк Исая падна на лицето си и викаше: „Горко ми, защото загинах; понеже съм човек с нечисти

устни ... понеже очите ми видяха Царя, Господа на Силите” (стих 5). Исаия беше поразен с усещане за греховност и нечистота, защото Божият глас е глас, който очисти!

„Тогава долетя при мене един от серафимите, като държеше в ръката си разпален въглен, що бе взел с щипци от олтара. И като го допря до устата ми, рече: ‘Ето, това се допря до устните ти; и беззаконието ти се отне, и грехът ти се умилистави’” (стихове 6-7).

Исаия не можеше да чуе Божия „насочващ глас” докато първо не чу Неговия „очистиращ глас.”

Вижте, насоката и ръководството идват само след очистиране, защото ако не сте пречистени, не можете да отидете по-нататък с Господа. Въпреки това, хиляди и хиляди от Божиите хора днес се тълпят на събрания, за да получат от Бог бързо слово тип „панацея”. Искат пророкът да положи ръце върху тях, да им каже какво да правят и какво крие бъдещето им. Но повечето от това, което чуват е ласкателство: „Ти ще бъдеш мощно използван от Бог!” „Ще бъдеш свидетел сред народите!”, „Ще бъдеш благословен и проспериращ!”

Колко от тези хора мислите, биха се тълпили на събранията, ако „проповедникът звезда” посочи с пръст към сърцето им и даде очистиращото Божие слово? „Ти все още си нечист - не си пуснал тайния си грех! Нямах видение за святостта на Исус. Чуй гласа Му, покаяй се!”

Ако искате да чуете Божия глас, който дава насока, първо трябва да сте готови душата ви да бъде пречистена и изчистена. Неговото Слово идва да пониже съвестта и да изложи на показ нечестията, едва тогава Той може да ни използва!

Едва след като Исаия чу гласа на очистиране, можа да чуе гласа на насока!

След като получи прочистиране, Исаия получи посока от Бог: „чуи гласа на Господа, казвайки: ‘Кого да изпратите, и кой ще отиде за нас?’ Тогава рекох: ‘Ето ме, изпрати мен!’ А той рече: ‘Иди ...’ ”(Исаия 6:8-9).

Колко развълнувани ставаме след прочистирането! След като се покаем и съкрुшим, ние се молим: „Господи, Ти знаеш, че съм бил очистен, че всички грехове са били премахнати. Сега съм готов да чуя гласа Ти на насока. Говори утешително на сърцето на слугата Си - аз съм готов да се подчиня!”

Въпреки, че искате насока и мислите, че сте готови да направите това, което Той ви помоли, нека ви попитам: Готови ли сте за слово, което може да ви смуги, за мисия на трудности и отхвърляне, за живот на вяра, в който не са гарантирани удобства, с изключение на тези от Святия Дух?

Точно това се случи на Исаия! Пророкът доброволно заяви: „Изпрати ме, Господи!” И Бог го изпрати на тежка, трудна мисия!

„И рече: ‘Иди кажи на тия люде: С уши непрестанно ще чуете, но няма да схванете, и с очи непрестанно ще видите, но няма да разберете. Направи да затлъстее сърцето на тия люде, и

направи да натегнат ушите им, и затвори очите им, да не би да гледат с очите си, и да слушат с ушите си, и да разберат със сърцето си... ” (стихове 9-10).

Словото, което Исаия чу, не беше ласкаво! Напротив, то щеше да го направи омразен, непопулярен. Господ му каза: „Иди, направи да закоравеят тези, които отказват да чуят какво говоря! Затвори очите и ушите им, довърши закоравяването на сърцата им!”

Скъпи светия, ако искаш да познаваш Божия глас, тогава трябва да желаеш да чуеш всичко, което Той казва! Бог никога няма да ти каже: „Върви!”, докато първо не те попита: „Кой ще отиде?” Той идва при теб с въпроса: „Искаш ли да направиш всичко, което ти казвам - да го направиш по Моя начин? Искаш ли да положиш живота си?”

Когато се молах за насока преди няколко години, Господ ясно ми каза: „Върни се в Ню Йорк.” Това беше най-неудобното за мен слово! Бях готов да се пенсионирам. Бях планирал да пиша книги и да проповядвам на някои места. Помислих си: „Господи, аз вече изживях най-добрите си години там. Дай ми почивка!”

Да, ние искаме да чуем Божия глас, но така, че да е удобно за нас! Не искаме той да ни разклаща. Защо Бог да дава Своя насочващ ни глас, ако не е сигурен, че ще Му се покорим?

Аврам се научи да чува Божия глас, като първо изпълни това, което чу, в момента, в който го чу! Божието слово към него бе тежко: „Жертвай сина си Исак!” Аврам действа според това слово и послушанието му стана сладък аромат, който докосна целия свят: „В твоето потомство ще се благословят всичките народи на земята, защото си послушал гласа Ми” (Битие 22:18).

Има една главна причина, поради която толкова много вярващи не могат да познаят или разберат Божия глас!

Учителите на Израил дойдоха при Мойсей и казаха: „А сега, защо да измрем? Понеже тоя голям огън ще ни пояде; ако чуем още веднъж гласа на Господа нашия Бог, ще измрем. Защото кой от всичките смъртни е чул гласа на живия Бог, говорещ изсред огъня, както ние чухме, и е останал жив? Пристъпи ти и слушай всичко, което ще рече Господ нашият Бог; а ти ни казвай всичко, що ти говори Господ нашият Бог, и ние ще слушаме и ще изпълняваме” (Второзаконие 5:25-27).

Тези хора казаха на Мойсей : „Отиди при Бог! Чуй гласа Му, кажи ни какво казва и ние ще го направим.”

Но Мойсей напомни на тези лидери, че преди време самите те бяха чули гласа на Господ: „Лице с лице говори Господ с вас на планината изсред огъня” (Второзаконие 5:4). Бог им беше говорил лично - и все още бяха живи! Всъщност, онази нощ, преди отстъплението, те се бяха съгласили: „Ето, Господ нашият Бог ни показа славата Си и величието Си, и чухме гласа Му изсред огъня; днес видяхме, че Бог говори с човека, и той остава жив” (стих 24).

Не, тези израилтяни не се страхуваха да чуят Божия глас, а от това, което щеше да им каже! Защото все още се държаха за идолите - златните мишки, които носеха със себе си от Египет!

Бог вече им беше заповядал: „Да нямаш други богове освен Мене. Не си прави кумир ... Да не им се кланяш ... „ (Изход 20:3-5). И сега им казваше: „Искам цялото ти сърце. Остави идолите си!“

Амос говори за Бог, казвайки: „Доме Израилев, на Мене ли принасяхте жертви и приноси четиридесет години в пустинята? Напротив, носехте царя си Сикут и Хиун, идолите си, звездата на вашите богове, които си направихте“ (Амос 5:25-26).

Авторът на Евреи казва, че Израил помоли „да им се не говори вече дума; (защото не можах да изтърпят онова, що им се заповядваше...)“ (Евреи 12:19-20).

Ето го ключът! Израилтяните не можах да издържат онова, което Бог им беше заповядал, защото не можеха да понесат мисълта да се откажат от скритите си идоли и тайни грехове!

Те си мислеха: „Мойсей е кротък. Ще му позволим да говори с Бог и след това ще го изслушаме. Той ни води през всичките тези години и все още не е хванал скритите ни идоли. Той няма да бъде толкова стриктен към нас, както е Бог!“

Не! Бог не е шоумен, който играе заедно с идолопоклонни християни! Той търси интимност - Той иска да говори за най-малките подробности от живота ни. Той говори с една цел в ума Си: да притежава цялото ни сърце! Той иска да унищожи всички идоли и да очисти всеки грях, за да може да благослови, да даде благоволение и да възнагради!

Господ каза на Израил: „Дано да има у тях такава сърце щото да се боят от Мене и винаги да пазят всичките Ми заповеди, та да благоденстват вечно, те и чадата им“ (Второзаконие 5:29).

Божият глас не може да бъде чул, когато сте зависими от човешки глас!

Израил не можа да чуе Божия глас, защото предпочетоха да слушат гласа на един човек. Питам ви: Може ли това да е причината да не сте в състояние да чуете Неговия глас?

Може би имате идол - определен служител, учител или евангелизатор. Той ви говори добри неща - за изцеление, благоденствие, вяра и благословения. Но не копае в сърцето ви за грях! Вие не искате да бъдете претърсени, а само да бъдете благословени - затова слушате проповедите и поглъщате посланията му с часове. Но вие се храните от човек, а не от Христос!

Възлюбени, причината, поради която много християни днес не могат да чуят гласа на Бог е, защото те са индоктринирани от човек! Библията говори за това като най-лошото идолопоклонство в тези последни дни - пристрастяването към фалшива доктрина, към лъжливи учители, индоктриниране от хора, които не говорят за Бог.

Аз не говоря против тези мъже, а срещу ереста и погрешното учение - срещу фалшивите доктрини, които се появяват и съсипват душите на хората. Тези, които ги проповядват свършват раздвоени, объркани и съкрушени. Те пропускат истинското благословение и благоволение от Бог!

Време е всеки вярващ, без посредник да отиде директно при Господ и да чуе гласа Му! Трябва да се научиш да чуваш Божия глас за себе си. Да, Духът Му ще копае, ще търси, избличава, ще се занимава с теб. Но вие никога няма да познавате гласа Му, докато Той не притежава цялото ви сърце!

Сега искам да говоря за покаялия се остатък вярващи, които наистина искат да чуят и познават гласа на Господ:

Божие желание е слушането на Неговия свят глас в разговор!

Бог желае да ви говори сякаш сте седнали на вечеря с Него. Той иска да разговаря с вас като сърце със сърце по всички въпроси! В Библията се казва: „Ето стоя на вратата и хлопам; ако чуе някой гласа Ми и отвори вратата, ще вляза при него и ще вечерям с него, и той с Мене” (Откровение 3: 20).

Този стих често се отнася неправилно към неспасените. Ние говорим за Исус, Който стои на вратата на сърцето на грешника и иска да влезе в него. Не, Христос говори на вярващия!

Контекстът показва, че Христос говори на тези, които са облечени в бели дрехи (праведността), които са купили злато, пречистено с огън, чиито очи са помазани (имат откровение), които са обичани, избличавани и наказвани (вж. стихове 15-19). Те са покаяли се свети хора, които искат да познават Божия глас!

Като чета и препрочитам стих 20 в този пасаж, три думи се набиват в очите ми: „Отвори вратата! Отвори вратата!” И Божият Дух говори ясно на сърцето ми: „Дейвид, причината, поради която ти не ме чуваш е, защото не си се отворил изцяло в духа си, за да слушаш!”

На теория знаем, че Исус пребъдва в сърцата ни. И въпреки това, повечето от нас пазим едно малко място в сърцето си, което никога не отваряме на Господ. Това е там, където стои душата ни, самата същност на съществуването ни – това, което сме. И от него извират всичките ни емоции.

Това е стаята, до която идва Исус, на чиято врата чука и вика. Той казва, че има затворена врата между вас и Себе Си - нещо, което Му пречи да влезе.

Аз виждам тази врата като посвещението, което много християни все още не са направили напълно. Повечето вярващи се молят: „Господи, всичко, от което се нуждая е малко съвети, няколко думи за насока - напомняне, че Ти ме обичаш. Каж ми само дали постъпвам правилно или не. Върви пред мен и отваряй вратите!”

Но Исус ни отговоря: „Ако всичко, което искаш от мен е насока, мога да изпратя пророк, за да ти я даде. Ако искаш само да знаеш къде да отидеш и какво да направиш, мога да изпратя някой, от когото да го разбереш. Но ти пропусках Мен!“

Истината е, че Исус иска повече! Той иска твоята близост, най-дълбоките ти емоции, заключената ти стая. Той иска да седне с теб и да сподели всичко, което е в сърцето Му - да говори с теб лице в лице. Той иска да бъде интимен с теб! Той те кани на вечеря за двама!

Откровение трета глава е една прекрасна картина на това. Там се говори за любов и интимност, за споделяне на тайни, на нежни гласове. Христос казва тук: „Искам да споделя Сърцето Си с теб! Искам ти да познаваш пътищата Ми така, че самите мисли, които мислиш да са Моите мисли. Искам гласът ми да се появява все повече и повече в сърцето ти докато твоят ум стане ума на Христос!“

Той стои на вратата, чука и призовава за посвещение - стъпка на вяра, която показва, че ти ще отвориш сърцето, душата и ума си към Него. Това не може да стане чрез емоции или чувства. Вместо това, то трябва да бъде чрез посвещение на вярата, която казва: „Исусе, аз се посвещавам на Теб, не на отговори, нито на насока. Аз отварям за Теб вратата на всичко свое!“

Когато Исус влезе, Той носи храна, хляб - с други думи, самия Себе Си. И когато се храните с Него, ще бъдете напълно удовлетворени!

Песен на песните предлага красива картина на Христос, желаещ да влезе!

Булката, описана в Песен на песните, казва: „Аз спях, но сърцето ми беше будно; и ето гласът на възлюбения ми; той хлопна и казва: ‘Отвори ми, сестро моя, любезна моя! Гълъбице моя, съвършена моя; защото главата ми се напълни с роса, косите ми с нощни капки.’” (Песен на Песните 5:2).

Младоженецът в тази сцена представлява Исус. Той чука на вратата на булката си, казвайки: „Отвори ми, Моя възлюбена, главата Ми е покрита с роса [т.е. аз страдах за нашата любов].“ Булката чува как Той чука на врата, но е в леглото. Тя обича младоженеца, но е твърде уморена, за да стане и да Му отвори.

Тогава нещо се случва. Тя казва: „Възлюбеният ми провря ръката си през дупката на вратата; и сърцето ми се смути за него” (стих 4). На Изток, вратите са били направени с отвор в тях. Тук младоженецът толкова много иска да бъде с невестата Си, че слага ръка в отвора и се опитва да отключи вътрешната ключалка. Но поради някаква причина е възпрепятстван. Затова той поглежда булката Си през отвора и я вижда сънлива и полу будна.

Той се чуди: „Тя наистина ли ме обича? Защо не ми отвори с радостни възклицания? Защо аз съм толкова нетърпелив да бъда с нея, а тя е толкова незаинтересована да е с мен?“

Скъпи светия, точно това Господ иска от църквата Си! Той иска ние да чакаме на вратата, изпълнени с любов - да не Го пренебрегваме сякаш не е Любимия на сърцата ни!

Влюбените искат да са сами. И тази картина показва сърцето на Христос към нас: Той толкова много иска интимност, че буквално се протяга вътре и се опитва да отключи вратата! Аз ви питам - колко пъти Исус поиска интимност с вас, но вие Го отпратихте?

В този момент, булката се надига и помирисва аромата на възлюбения си (смирна), останал по ключалката на вратата: „Аз станях да отворя на възлюбения си; и от ръцете ми капеше смирна, и от пръстите ми плавка смирна, върху дръжките на ключалката” (стих 5).

И накрая, тя казва: „Отворих на възлюбения си; Но възлюбеният ми беше се оттеглил, отишъл бе. Извиках: душата ми отслабваше, когато ми говореше! Потърсих го, но не го намерих; повиках го, но не ми отговори” (Песен на Песните 5:6).

Младоженецът си беше отишъл! Той все още я обичаше, но действията му казваха: „Тя няма силна любов към мен, приема ме за даденост! Трябва да се оттегля докато се научи да оценява кой съм.” Възлюбени, понякога Господ трябва да се оттегли от нас поради същата причина! Когато направи това, Той ни казва: „Искам да дойдеш при Мен с цялото си сърце. Искам да Ме обичаш! Да копнееш за Мен с всичко, което е в теб!”

Изведнъж невестата осъзна, че е пренебрегнала младоженеца! Затова се затича по улиците, викайки: „Заклевам ви, ерусалимски дъщери, ако намерите възлюбения ми, то що? Кажете му, че съм ранена от любов” (5:8). Тя казва на всички: „Той цял е прелестен” (стих 16).

Това е картина на събудената църква - пробудена за нуждата си от Христос! Тези, които гладуват за Младоженеца, вече са на вратата, когато Исус почука. Те са сложили ръка на дръжката, готови да се отворят за интимност с Него!

Подобно на булката в този пасаж, ние трябва да се събудим за това кой е Исус за нас! Трябва да кажем, както булката: „Това е моята любов, моят живот, не мога да живея без Него!”

Все още ли не сте се отворили за любовна интимност с Исус? Все още ли не сте позволили на Младоженеца да влезе? Отворете душата и духа си за Христос и се доверете, че ще влезе. Нека Той бъде вашия източник - всичко ваше и вярвайте това, което Той каза: „Ще вляза при него и ще вечерям с него, и той с Мене!” (Виж Откровение 3:20).

В Неговото присъствие, затворен единствено с Него, вие ще започнете да Го познавате - Неговия аромат, Неговите пътища, сърцето Му. Ще се научите да познавате и гласа Му - на Този, Който ви обича достатъчно, за да продължи да чука и моли за вашата интимност.

Приближете се до Него и ще познаете гласа Му!

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1993 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[God Wants You to Know His Voice!](#) / [Бог иска да познавате гласа Му!](#)